

Ἡ λέξις σείνδος (ἡς) λήγεται ὑπό τινι Κριτικῇ
 ἐκλήψει ἐπίσης τῇ ὁμοιότητι τῆς καταλήψεως
 ἐν ταῖς δέξιν Λαβύρινδος, ἢ τῇ Κριτικῇ γερῇ
Σύρινθος, Πύρανδος, ἢ τοῦ Κριτικοῦ γινώσκοντος Ραβίνδος,
 ἢ τοῦ Κινωίου Ραδάμανδρος. - - - -

R. S. Conway:

Annual British
 School at Athens.
 v. 8. 1901-1902
 S. 136

Ἄν αἱ καταλήψεις ἐν σείνδος, λαβύρινδος κτλ. ᾖσαν (κατὰ
 τὸν Conway) Φρυγο-Κριτικαὶ, ὅλως συνέπικαν δὲ ἔσαν σπουδαϊότεραι ἐν ὁμο-
 γειᾷ.

S. 154-155

Ἡ ἀρχὴ (οὐρίη) τῶν ἀρχαίων Ἑλλήνων ἐκφυγῶν ἐκ τοῦ Ἰνδοῦ ἐπὶ ποδὶ ἤτο ἐν
 αἰνυφῇ.

Ὁ Kretschmer ἔχει φράσαι ὡς ἐπὶ συμπέρασμα ὅτι αὐτοὶ οὗτοι ἐκφυγῶν ἐκ τοῦ
 Ἰνδοῦ ἐπὶ ποδὶ ἤτο ἐν αἰνυφῇ.

Διὰ τὸν βλ. τοῦ συμπέρασμα οὐδέποτε ἴδμεν κατὰ λόγον.

Τὰ αὐτὰ συμπέρασμα ἔχει φανερὰ ἢ οὐλοχὴ τοῦ Kretschmer (Einl. ind.
 Gesch. d. Griech. Spr. p. 402) τῇ σχηματικῇ ᾖσαν διὰ ἄφιος λόγον.

Δι' ἔχοντες ἰσχυρὰ ἀρκετὰ ἀποδείξει τὴν προ-Ἀχαιοὺς γένεσιν τῆς
 Πυδοποννήσου, ἢ τῇ ἑπὶ τοῦ Αἰγαίου, ἔχει τοὐλάχιστον κατὰ τι νομῇ
 καὶ τῇ γένεσιν τῆς Δελουρῆς ἐν τῇ Πρωτῇ τῆς Κρήτης, τῇ ἑπὶ τοῦ Ἰνδοῦ

Ὁ Kretschmer παρατίθεται ὀνόματα καὶ τῇ κατέλπει αὐτῇ, ἢ τῇ παρα-
 πνοίᾳ ὡς -ανδος, -ονδος ἢ τὰ ἀνάδοχά τινι ἰσχυρῇ.

Ἐν τῇ Πυδοποννήσῳ - Κόρινδος (cf. Τίρυνδος), ἄλλα ἐν τῇ Αἰγαίᾳ
 (Νέβινδος, Πρεπέσινδος), ἐν Ἑσθίᾳ, Ἀττικῇ, Αἰτωλίᾳ (Ἀράκινδος) ἢ πρόσθῳ
 τῇ νήσῳ Ζάκυνθος. ὅμοιος ὡς διάφορα ὀνόματα ἐν Θράκῃ - ἢ τὸ δὲ
 ᾖσαν ἄφιος σκευῶν, λαμβανόμενα ἐπὶ ὅφιν τῇ σκευῇ συνάφαι
 μεταξὺ Θρακῆς ἢ Φρυγῆς.

Συμφέρει ὅμοιος τῇ Ἀγραίᾳ (Agraeae) βασιλῆα Ζακύνθιος καὶ τῇ
 Βυζυκτικῇ Κόρινθος.

ἀνδρονδῆ

Ἀλλὰ ἀποδείξω τὸν Kretschmer ὡς πλὴν ἡ γεωγραφική.

Ἡ οὐλοχὴ, ἢ ἔναγε Ἑλληνικῶν λίθων, δε αἱ ὅπ. ἔχον τὴν -νθ- κα-
ταλίθω, ἰνδυνὴ λίαν καθαρῶς χαρακτῆρα μεγάλως σημαίνουσα.

Ὅλας αἱ λίθες αὗται ἀναφέρονται σχετίζονται εἰς τὴν γῆν· παριγῶσι
ἀκριβῶς τὸν τύπον λίθων, αἱ ὅπ. ὑσάμεναι ὡς τὴν γλῶσσαν ἐν τῷ
λεξιλογίῳ γεωργῶ, ascriptus glebae.

Ὅπως οἱ Ρωμαῖοι ἐκάλουν τὴν ἀγριὰδα διὰ τῶν Volscian λίθων βοῶ, καὶ
τὸν λόφον τῆς νοπρίας διὰ τῆς Sabine λίθων oletum, οὕτω καὶ οἱ
Ἀχαιοὶ μαχηταὶ ἔμαθον ἀπὸ τοῦ Μυκηναίου ὑπερίτα, τὴν καὶ
παροῖνον (tenant) τὰς λίθων βόλυνθος = duny, βοῦνιά, περίνθ =
τῶν ἀνὰ φασὶν τὸ καλὰ δινον κάρο (the basket-car of the wagon, ? τοῖτα),
κέρινθος = bee-bread, ὄλυνθος = ἄνθος οὐκός, ὁπῶν τοῦ Φιδίππου
τὰ δύνιατα οἱ ὄλυνθιοι τῆς θράνης ἀπομαρτυροῦναι, ἐλμινθ = σκουδίνι
τῆς ἐντοσθίου, intestinal νοση, τρίβινθος, λείβινθος = εἶδη ρεῖα, ἀσάμινθος
= σκάφη λουτροῦ, bath-tub, πολὺ διάφορον ἀπὸ τὸ Ἀθηναϊκὸν
βαλανῖον, τερέβινθος, τὸ δένδρον τὸ ὅπ. διὰ σχισματικῶς παρέχει
τὴν χλαμὴν / κυπαρίσσαν τουρταλίαν, ἀφίνθινος = woznwood,
κορυνθεύς, κέρυνθος = κέρως φυτό, / κοῦχιν, αἰμινθος, εἶδος πετινῶ
καὶ τέλευταῖον τὸ ἔργον ἐπιβρύχια κύνινθα, ἀκριβῶς τὸ εἶδος
κορίου τῆς λαλουμένης, τὸ ὅπ. δὲ εὗρισκε δένον ὡς συναγμιφομένη
γλῶσσαν, ὅπως ἡ λίθις τῆς λαλῶν διττὴ εὔρε δένον πλυνσὶν ὡς τὸ
ἐξωκτισμὸν Νορμανδο-Γαλλικῶν mossel, ἀμφότραι αἱ λίθες
σημαίνουσιν ἀκριβῶς τὸ αὐτό, δηλαδὴ σαγμαμετρία (βοῦνομῆ), ἢ ὅπως
οἱ Μυκηναῖοι τὸ ἐκάλουν κέρυνθος, ἀναφιβότως ἐν τῷ κέρω
= κέρω. ὡς τὴν αὐτὴν κατηγορίαν, τῇ λίθις γεωργῶ, ἀνῶν καὶ
ἡ λίθις ζκύνθος, κῶ, καὶ ἡ λίθις υἰακύνθος, «τὸ αὐτὸ τοῦ ἔαρος»,
Μεταχυρίσθαι τὴν ἔμφραση Μυκηναῖοι εἶλην ἢ Πελασγοί, κότε δίδον
ἐλὸς δύνιατα τῇ Πελασγῇ ὡς ἀσχετα μετὰ δύνιατα, τὰ ὅπ. ἐξέτα-
δομεν ὡς τὸ παρὸν ἄβρον. ---

Αἱ προσπάθειαι, ὅπως ἀνακαλύψωμεν ἄλλα δύνιατα τῆς γλῶσσης τῆς
ἑλληνικῆς δίδωμι ἐπιρροὴν, ἐπὶ τῇ ἑλληνικῇ, ὅπ. καὶ τὴν βοιωτικὴν ἀνακαλύψω
ἐνδεῶς δὲ πρὸς τὴν ἀπαιτήσιν, ὡς τὰ δύο ἐρωτήματα. Ὁφείδειτο κτλ. ἴνδο - ἐρ-
παῖν γλῶσσαν / ἢ Μ. Ἀσίᾳ / τῆς λαλῶν τῆς Μεσογείου κατὰ τὴν Μυκηναϊκὴν
ἐποχὴν. Καὶ ἔνα-οἱ λαλῶν τῆς γλῶσσης αὐτῆς, ὅτις ἀνὰ δύνιατα τοῖς